Тема:
Оплата праці різних категорій працівників

Основу організації оплати праці керівників, фахівців і службовців складають схеми посадових окладів, а також діючі форми і системи заробітної плати.

Перелік посад названих вище категорій наводиться у *кваліфікаційному довіднику посад керівників*, фахівців і службовців, який є нормативним документом, що вміщує загальногалузеві кваліфікаційні характеристики.

Кваліфікаційна характеристика працівника кожної посади в цьому довіднику складається з таких трьох розділів: «Посадові обов'язки», «Повинен знати», «Кваліфікаційні вимоги».

Посадовий оклад — це щомісячний розмір погодинної заробітної плати, установлений у централізованому порядку для певної посади управлінського персоналу, фахівців і службовців.

Праця керівників, службовців і фахівців оплачується погодинно з урахуванням розміру визначеного їм посадового окладу та фактично відпрацьованого часу.

Оплату в рослинництві поділяють на види:

•основна оплата за кількістю виробленої продукції, відпрацьовані людино-години, обсяг виконаних робіт;
•додаткова оплата за якість виконаних робіт у стислі строки їх виконання, підвищена оплата на збиранні врожаю, доплата за стаж роботи і кваліфікацію виконавця, надбавки за роботу із захисту рослин і на різних видах техніки;
•преміювання за збереження і ефективне використання техніки та подовження строків служби техніки, економію енергоресурсів та інших прямих витрат, досягнення високих врожаїв і прибутків.

Методика нарахування оплати праці в рослинництві:

•відрядну розцінку визначають діленням тарифної ставки певного розряду на норму виробітку;
•тарифний заробіток визначають множенням розцінки за одиницю виконаної роботи (продукції) на обсяг виконаної роботи;
•акордний фонд оплати праці визначають сумою тарифного фонду і сумою доплати за продукцію;
•акордні розцінка за 1 ц визначають діленням акордного фонду на плановий валовий збір;
•оплата за фактичний валовий збір визначають множенням акордної розцінки на фактичний валовий збір;
•доплата за класність, шкідливість, роботу на важких тракторах нараховують від тарифного заробітку.

Джерелом формування фонду оплати праці є валовий дохід.

Валовий дохід – різниця між вартістю валової продукції та матеріальними витратами на її виробництво.

Під час формування єдиного фонду оплати праці, з огляду на фактичні дані попереднього періоду, визначають норматив відрахувань на оплату праці від валового доходу.

Н = Фоб / (ВПб-МЗб) х 100, де

Н – норматив відрахувань від валового доходу до єдиного фонду оплати праці, %;

Фоб – базовий рівень фонду оплати праці по господарству або підрозділу, що склався за базовий період, грн;

ВПб – валова продукція за базовий період, грн;

МЗб – матеріальні затрати на виробництво продукції в базовому періоді, грн.

Потім розраховують фонд оплати праці за плановий валовий дохід:

ФОп = (ВДп х Н) /100, де

ФОп – фонд оплати праці з розрахунку на плановий валовий дохід, грн;

ВДп – плановий валовий дохід, грн;

Н – норматив відрахувань від валового доходу до єдиного фонду оплати праці, %.

Планову розцінку оплати праці за 1 грн валового доходу визначають діленням єдиного планового фонду оплати праці на суму планового доходу:

Р = ФОп /ВДп, де

Р – планова розцінка за 1 грн валового доходу, грн.

Фонд оплати праці за фактично одержаний ВД визначають:

ФОф = Р х ВДф, де

ФОф – єдиний фонд оплати праці за фактично одержану продукцію, грн;

ВДф – фактично одержаний валовий дохід, грн.